

RUNDT OM DANMARK

BUDSKAB FRA OMRÅDEPRÆSIDENTSKABET

Styrken i Mormons Bog

Ældste Jose L. Reina, Spanien

De Halvfjerds

I disse tider med prøvelser og modgang, hvor vi allermost har brug for at føle Ånden og forblive stærke, er vi nødt til at huske præsident Ezra Taft Bensons ord om Mormons Bog: »Der er i bogen en kraft, der vil begynde at strømme ind i jeres liv i det øjeblik, I indleder et seriøst studium af bogen. I vil finde større styrke til at stå imod fristelser. I vil finde styrke, så I kan undgå at blive bedraget. I vil finde styrke til at blive på den lige og snævre vej.«¹

Da jeg som tyveårig fandt Kirken, inviterede mine missionærer – ældste Daniel Grigg og ældste Thayne Whipple – mig til at læse kapitel 11 i 3 Nefi i Mormons Bog. Da jeg begyndte at læse, følte jeg den kraft, som præsident Benson talte om. Jeg havde den samme oplevelse som Parley P. Pratt, da han sagde, at han ikke kunne stoppe med at læse bogen. Da jeg læste den, rørte dens lærdomme om indsamlingen af Israel mig meget stærkt. Da jeg var færdig med kapitel 10 i Moroni, kunne jeg ikke andet end at starte forfra med bogen

igen, men denne gang begyndte jeg ved begyndelsen. Da jeg kom til 3 Nefi 11, motiverede den fred og glæde, jeg følte, mig til at træffe bedre beslutninger i mit liv.

At læse Mormons Bog har hjulpet mig under de sværeste tidspunkter i mit liv. Jeg har læst fra første til sidste side på tidspunkter, hvor jeg havde mest brug for at føle dens kraft og inspiration, som da jeg var på MTC, da jeg blev kaldet som stavspræsident, da jeg skulle forberede en tale til en generalkonference, eller da præsident Gordon B. Hinckley udfordrede os til at læse den i august 2005. Hver eneste gang har dens indflydelse haft en utrolig påvirkning på mig. Ikke blot har jeg følt denne kraft, når jeg læser fra begyndelse til ende, men jeg føler også dens store indflydelse, når jeg læser dens historier på et hvilket som helst tidspunkt eller under en hvilken som helst omstændighed. Jeg husker, da min datter, Lidia Maria, og jeg besluttede at læse den sammen. Vi tilbragte adskillige dage med indledningen og havde hellige oplevelser, som hun og jeg aldrig vil

Ældste Jose L. Reina fra De Halvfjerds

glemme. Mormons Bog forenede og styrkede os utroligt meget.

Lige som profeten Enosh, der efter at have modtaget tilgivelse for sine synder, følte et ønske for sine brødres velbefindende, eller som profeten Lehi, der efter at have smagt frugten fra livets træ ønskede, at hans familie også skulle smage, har jeg også følt behovet for at fortælle andre om Mormons Bog. I sin uforglemmelige tale *Oversvøm jorden med Mormons Bog* sagde præsident Benson: »Gud har åbenbaret den absolutte nødvendighed af at bringe Mormons Bog til verden på dette tidspunkt.«²

Mormons Bog har hjulpet mig til at fortælle andre om evangeliet. Hver gang jeg har givet en Mormons Bog, er mit vidnesbyrd

blevet styrket, fordi jeg udøver min tro og følger profetens råd. Hver gang har Herren vejledt og hjulpet mig, så at hver eneste person har accepteret bogen med taknemlighed. Jeg beder om, at jeg en dag vil vide, hvordan hver eneste af disse værdifulde gaver har påvirket andre.

Jeg kan lide at mindes søster Elena Henriquez' eksempel, der havde en Mormons Bog i sin butik og benyttede hver eneste mulighed til at spørge sine kunder: »Kan du lide at læse?«

Præsident Benson sagde: »Mormons Bog er skrevet til vor tid. Nefitterne har aldrig haft bogen; det har oldtidens lamanitter heller ikke. Den er målrettet os.«³

Jeg ved, at hvis vi følger vore profeter og læser i Mormons Bog dagligt, vil vi finde styrke og kraft til at klare alt. Vi vil føle, hvordan Helligånden er med os dag og nat. Vores vidnesbyrd om Jesus Kristus bliver stærkere og vores ønske om at gøre ham glad vil motivere alle vore handlinger. Må Herren hjælpe os til »ikke at tage let på Mormons Bog« (se L&P 6:12), så vi kan modtage alle de velsignelser, han har beredt til os. I Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. Ezra Taft Benson, »Mormons Bog, vor religions slutsten«, *Stjernen*, jan. 1987.
2. Ezra Taft Benson, »Oversvøm jorden med Mormons Bog«, *Stjernen*, jan. 1989.
3. Ezra Taft Benson, »Mormons Bog, vor religions slutsten«, *Stjernen*, jan. 1987.

Sjæle er af stor værdi

Eva Pallesen, Gladsaxe 2. Menighed

Med emnet »Sjæle er af stor værdi« holdte Københavns Stavs Hjælpeforening og Unge Piger et tre timers møde lørdag d. 27. oktober 2012.

Vi begyndte allesammen i kirkesalen, hvor der var pyntet med blomster og rundt på hele gangen lå en stribe solsikkefrø. Der gik lidt tid, inden vi kunne

komme i gang, fordi teknikken drillede, men tiden blev brugt til at hygge-snakke med veninder, nogle af os med dem, som vi ikke ser så tit, fordi vi tilhører forskellige menigheder.

Stavspræsidentens rådgiver, præsident Michael Olsen, kom med et lille indlæg, hvor han fortalte os, at selvom vi

**Ikke af brød
alene, men
alligevel**

USA NIELSEN

skal følge Jesus Kristus, er det vigtigt, at vi hverken sammenligner os med ham eller med andre.

Søster Heidi Ringheim stod derefter for resten af programmet. Hun fortalte os, at som døtre af Gud er vi unikke og smukke på hver sin måde som alle de forskellige blomster. Hun havde også bemærket, hvorledes vi alle prøvede at undgå at træde på frøene på gulvet og forklarede, at vi på samme måde skal passe på ikke at træde på de »frø«, som er i hver enkelt af os.

Vi blev bedt om at stå op i de forskellige aldersgrupper, vi var, først fra 12-14 år helt op til dem, der var 70-100 år gamle til sidst. For hver aldersgruppe blev vi bedt om at fortælle, hvad vi så.

Efter fælles oplægget blev vi delt, så de unge piger blev ovenpå, og Hjælpeforeningen gik i kælderens, hvor vi skulle overveje forskellige ting omkring at passe på os selv og være tilfredse med dem, vi er.

Der blev også serveret nogle dejlige sandwich.

Da vi kom op for at slutte, var de unge piger i gang med nogle fine billeder, de lavede i forskellige grupper.

En hyggelig eftermiddag sammen med andre søstre i mange forskellige aldre. ■

Debatpanel om mormoner på Københavns Universitet

Mette Paulsen, Gladsaxe 2. Menighed

METTE PAULSEN

anledningen af det amerikanske præsidentvalg tirsdag den 6. november 2012 afholdt det juridiske fakultet på Københavns Universitet et arrangement, der satte mormoner på dagsordenen. Journalist og tidligere USA-korrespondent Frank Esmann, antropolog Miriam Koktvedgaard Zeitzen og historiker Jesper Stenholm Paulsen (2. rådgiver i stavspræsidentskabet, Københavns Stav) holdt oplæg om mormonismen, polygami og den

religiøse højrefløjs påvirkninger af amerikansk politik. Oplæggene var alle informative og bragte en masse nye vinkler på, hvad mormonisme rent faktisk er. Arrangementet lagde også op til at give de ca. 100 fremmødte muligheden for at stille spørgsmål, og der blev ikke overraskende spurgt ind til polygami, hvor både Jesper Stenholm Paulsen og Miriam K. Zeitzen slog fast, at det er over 100 år siden, der har været praktiseret polygami

Oplægsholderne ved arrangementet

i Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige. Jesper Stenholm Paulsen fik også rig lejlighed til at fortælle om mormoner og politik og de danske mormoners historie, selvom det var en amerikansk valgeftermiddag. Han fortæller: »Det var et rigtig godt arrangement, hvor mange myter blev afvist og erstattet af kendsgerninger, som f.eks. det at medlemmer af Kirken bare er ganske almindelige mennesker med ganske almindelige politiske holdninger. Det kom fx. bag på de fleste, at de danske mormoner stemmer på alle partier i Folketinget, samt at der ved kommunevalget i 2009 var 6 medlemmer, der stillede op for 5 forskellige partier.« Under debatten kom det også frem, at når medierne nævnte Mitt Romney, så fortalte de, at han var mormon, men de samme medier sagde aldrig noget om Obamas religion. Til dette svarede Frank Esmann, at det var højest upassende, og det ville svare til, at man kaldte en jødisk politisk kandidat for f.eks. jøden Dan. Men alt i alt en spændende og yderst informativ eftermiddag, hvor lederen af debatten afsluttede dagens arrangement med at stille spørgsmålet: »Hvorfor har mormonkirken så stor succes?«, hvilket der kom mange spændende bud på. ■

Kulturen lever i bedste velgående

Finn Lykkegaard, redaktør

En arv fra pionererne

Beretninger om pionerernes forhold til rekreative sysler vidner om, at disse stoute mennesker midt i vel nok deres livs rejse stadig tog sig tid til underholde sig selv og hinanden på prærieaftenerne.

Det gav sig udslag i opførelsen af såvel teaterstykker som festspil i Nauvoo endog med deltagelse af Brigham Young.

Så snart pionererne følte sig sikre i deres nye hjem i vest, blev det første teater opført allerede i slutningen af 1850. Siden er det bare vokset og vokset på såvel det professionelle plan som på amatørbasis. Endnu før da – i 1847 – blev kimen til Tabernakelkoret lagt.

Så den del af kulturen, der handler om teater og musik, har været en del af kirkens medlemmers rekreative liv fra første færd, og det er heldigvis fortsat.

En weekend i kulturens tegn

Efter at jeg fredag den 30. november 2012 sammen med min hustru havde fornøjet mig med et besøg i Slagelse Teater, hvor vi så Folketeatrets spændende opsætning af Cirkus Fantastica, drog jeg lørdag den 1. december over vandet til min fødeby, hvor jeg på Rosengårdsskolen havde lejlighed til at overvære Odense 1. Menigheds opførelse af Nødebo Præstegård.

Søndag den 2. december havde jeg så lejlighed til efter de normale

Instruktøren Kirsten Andersen

Drengene fra Nødebo

kirkemøder at tage til Frederiksberg Menighed for at overvære en julekoncert.

Nødebo Præstegård

Nødebo Præstegård vil være velkendt for de fleste voksne. Det er en vaudeville, der bygger på Henrik Scharlings bog fra 1862 »Ved Nytårstide i Nødebo. Fortælling af Nicolai, 18 år.« Teaterforestillingen er en fri dramatisering over bogen foretaget af skuespillerinden Elith Reumert. Den har i mange år været en fast del af Folketeatrets repertoire med over 2000 opførelser og er flere gange blevet filmatiseret.

Så det var en stor opgave, menigheden gik i gang med. Men under kyndig ledelse af den 82 årige søster Kirsten Andersen – der tidligere har stået bag opførelsen i Allerød – lykkedes det fremragende.

En stor gruppe julebørn var med til at løfte stemningen ligesom »Fru Ovesens« skræppe tunge og ikke mindst »Nicolais« fremragende spil gjorde det til en herlig aften for de ca. 200 fremmødte – en aften, der rigelig var rejsen værd. Jeg kommer gerne igen.

Julekoncert på Frederiksberg

Som stavens musikvejleder var det en særdeles tilfredsstillende afslutning på weekenden at overvære denne julekoncert.

Amy og Andreas Vestbø gjorde det igen. Naturligvis stod de ikke alene, for dels et fremragende kor og dels en perlerække af solister og grupper gjorde det til en sublim musikoplevelse. Omkring 250 mennesker var til koncert, men der var så afgjort basis for, at dette udbredes til en langt større skare.

At gæsterne så bagefter havde lejlighed til at hygge sig sammen med skønne forfriskninger, gjorde ikke glæden ved weekendens afslutning mindre.

Hvor er det herligt at se og høre, hvor mange talentfulde søskende staven indeholder, for selvom denne koncert foregik på Frederiksberg, var der medvirkende fra såvel Amager som Gladsaxe.

Jo, kulturen lever i bedste velgående. ■

Assisterende redaktør

Finn Lykkegaard, redaktør

slutningen af januar 2013 blev søster Birgit Larsen fra Odense 1. Menighed af ældste Ingvar Olsson kaldet som assisterende redaktør af Liahonas danske lokalsider.

Søster Larsen har været medlem siden 1967 og hele tiden tilhørt menigheden i Odense.

Hun har gennem årene tjent i

en lang række kaldelser i Kirken i såvel Hjælpeforeningen, som UP og Primary.

Fotografering og blomster er foretrukne fritidsinteresser.

Søster Larsen skal hovedsagelig tage sig af indsamling af artikler fra Århus Stav, og redaktionen ser frem til et godt samarbejde.

Velkommen ombord. ■

PRIVAT FOTO

Søster
Birgit Larsen

Mit yndlingsskriftsted

Daniel, 14 år, Slagelse Menighed.

Første Nefi kapitel 3, vers 7:

Og det skete, at jeg, Nefi, sagde til min far: Jeg vil tage af sted og gøre det, som Herren har befaleet, for jeg ved, at Herren ikke giver nogen befalinger til menneskenes børn, uden at han bereder en vej for dem, så de kan udføre det, som han befaler dem.

Jeg synes, dette skriftsted viser os, at hvis man prøver at holde Guds befalinger, vil han altid gøre det muligt for os at holde dem.

Jeg synes også, at skriftstedet viser Nefis store tro. Han er ikke bange for at fuldføre opgaven, fordi han ved, at han kan klare den med hjælp fra Gud. ■

Daniel

FINN LYRKEGAARD

FOR DE LIDT ÆLDRE: MIN TJENESTE I KIRKEN

Mission i Nigeria

Lis og Jørgen Nielsen, Roskilde Menighed

Den stærke følelse vandt

Under en morgenbøn i juni måned 1987 følte vi meget stærkt, at tiden var inde til at tage på en mission. Vi besluttede os for at gøre det og sagde vores arbejde op.

Som biskop udfyldte Jørgen missionspapirerne, og den 11. juni 1987 kørte vi ind til stavspræsident Richardt Andersen.

Lod Herren bestemme

Vi havde ikke udtrykt ønske om en bestemt mission eller et bestemt sted. Vi ønskede, at Herren skulle bestemme.

Da kuverterne kom, blev vi overraskede – vi var kaldet til en mission i Nigeria/Lagos Missionen.

Vi kunne nu fortælle, hvor vi skulle udføre vores mission. Flere fortalte os mange negative ting om

Nigeria, men vi var på intet tidspunkt bekymret over at skulle leve og missionere i et afrikansk land.

Vanskelighederne overvindes

Vi skulle begynde på MTC i London den 29. oktober 1987. Vi havde solgt vores hus, så tiden, indtil vi skulle møde på MTC, brugte vi på at afvikle vores hjem.

Ved indsættelsen blev vi blev begge to velsignet med tunge-måls-gaven. Vi fik også at vide, at Herren altid vil være med os. Den 16. oktober 1987 var vi på den nigerianske ambassade i Stockholm for at søge om visum. Den sidste aften, inden vi skulle

rejse, havde vi endnu ikke modtaget vores pas og visum, men om morgenen på dagen for vores afrejse ringede vi igen til postkontoret, som kunne fortælle, at brevet nu var kommet, og at vi kunne få det udleveret.

Vi nåede lige akkurat i Københavns Lufthavn til tiden. Det var svært at sige farvel til vores nærmeste familie.

Vi møder Afrika

Efter nogle dejlige dage på MTC med undervisning i missionsonærlektionerne m.m. fløj vi den 17. november 1987 til Lagos.

Vi landede sikkert i Lagos og mærkede straks heden og fugtigheden, da vi trådte ud af flyet.

Vi blev kørt til missionshjemmet i Ikaja lidt uden for Lagos af broder Hudson og en anden broder. Da døren til missionshjemmet blev åbnet, bød søster Hudson os velkommen på dansk. Hun viste

Lis og Jørgen Nielsen i dag

JØRGEN NIELSEN

Lis og Jørgen Nielsen med øvrige ægtepar

sig at være dansk, men har boet i mange år i Canada og USA.

Vi skulle begynde vores mission i Ibadan, der er en meget stor by ca. 100 km nord for Lagos. Missionen havde lejet halvdelen af et dobbelthus i en lille bydel uden for bymidten. Af sikkerhedsmæssige grunde var der tremmer for alle vinduer og døre og et hegn rundt om grunden, som blev lukket hver aften. Der var generator, så der var el det meste af tiden. I baghaven var der et vandtårn fyldt med vand, så vi altid havde vand, når vandforsyningen svigtede.

Vi måtte ikke forlade boligen, efter det blev mørkt omkring kl. 18.30.

Ejerne var nogle dejlige mennesker. Mange gange sad vi ude i haven om aftenen og nød aftenen sammen med dem.

Vækst og fremskridt

Kirken ønskede at oprette enheder i alle de større byer i Vestafrika. Kirken skulle derfor etableres i Ibadan, hvor der i forvejen var fem medlemmer, heriblandt et ægtepar, som var blevet medlemmer i USA og i hvis hjem de to første søndagsmøder blev holdt i. Senere

holdt vi møderne i en lejet bygning.

Vi havde mange vidunderlige oplevelser, men vil bare nævne en enkelt. Vi var ude at undervise en familie og gav den første lektion. Da vi nævnte Mormons Bog, standsede manden os og spurgte, om det var den bog, som var kommet fra en høj, hvad vi bekræftede. Han fortalte så, at han ca. fjorten dage, før vi kom, havde haft en drøm, at der ville komme to hvide mennesker til hans hus (han kendte ikke nogen hvide mennesker). De ville komme med en bog, som var oversat fra nogle plader, som var fundet i en høj, og det, som de fortalte, ville få betydning for ham og hans familie. Kort efter blev han og hans familie døbt.

Fra de fem medlemmer i starten af vores mission voksede kirken i Ibadan til tre velfungerende grene, inden vi endte vores mission.

Udfordringer og velsignelser

Vi har aldrig fortrudt vores valg. Det var halvandet år med store udfordringer og mange åndelige oplevelser, som kun kan fås på en mission. ■

Hjælpende Hænder på frivillighedsdag i september

Mette Paulsen, Gladsaxe 2. Menighed

anledningen af frivillighedsdagen, som hvert år finder sted den sidste fredag i september måned i Danmark, valgte 80 medlemmer fra Gladsaxe 1 & 2, Frederiksberg, Roskilde og Amager menigheder i Københavns Stav at bruge et par timer på at besøge udviklingshæmmede på bostederne Kellersvej og Cathrinegården i Gladsaxe Kommune. Dette Hjælpende Hænder-projekt blev arrangeret i samarbejde med Kirkens lokale informationstjeneste og frivillighedskoordinator Trine Sandberg Ladegaard fra Gladsaxe Kommune og lederne fra de 3 bosteder, Jakob Volther, Eva Bennike og Tonie Hansen.

Forskellige opgaver

På Cathrinegården blev Kirkens medlemmer tildelt en person hver, som de hyggede med.

Mange søskende gjorde en forskel

En beboer ville rigtig gerne spille badminton, andre ville gerne have neglelak på, og nogle ville gerne lære at skrive på Ipad eller se film. På bostederne på Kellersvej 8, 9 & 10 blev medlemmerne inddelt i grupper og besøgte de forskellige afdelinger, hvor der var forskellige aktiviteter, såsom at luge haver, synge, hygge, gøre rent, flytte skabe eller spise kage og om formiddagen havde 10 missionærer hjulpet med at slibe og male på Kellersvej bostedernes legeplads.

Det var en rigtig god oplevelse for de mange medlemmer af Kirken, der deltog i denne frivillige fredag. Biskop Leit fra Gladsaxe 2. Menighed havde denne kommentar: »Det har været en dejlig oplevelse at kunne gøre en forskel for andre, og vi glæder os til næste gang.« Familien Stewart fra Frederiksberg Menighed sang og spillede guitar i deres gruppe og har efterfølgende været på besøg igen med mere sang og guitar-spil. Andre medlemmer har også efterfølgende besøgt bostederne igen, f.eks. lovede Henrik Olsen fra Gladsaxe 1. Menighed, som i det daglige er politibetjent, at komme tilbage til en beboer, hvis største ønske var at blive arresteret. Henrik mødte op i fuld uniform og »arresterede« beboeren vist nok for at gå for hurtigt eller var det for langsomt?

At gøre en forskel

»Det er altid rart at kunne gøre en forskel i det lokalsamfund, vi bor i, og frivillighedsdagen gav os en rigtig god mulighed for at møde nogle af kommunens borgere, som vi ellers ikke ville have mødt i det daglige. Det kan godt være, at vi var med til at give disse borgere en god oplevelse, men vi fik mindst lige så god en oplevelse ud af det,« siger en af deltagerne. ■

PÅ INTERNETTET

Gode ideer om nettet

Anne Eriksen

Amager Gren

<http://www.lds.org>

Kirkens officielle amerikanske hjemmeside

<http://www.mormon.dk>

Kirkens officielle danske hjemmeside

<http://www.lds.org/daily-messages?lang=eng>

Hvis man har brug for et opbyggende budskab, kan man

melde sig til her og få enten et dagligt eller ugentligt budskab fx på e-mail eller via facebook.

<http://www.mormonchannel.org/>

Her kan du se både korte og længere videoer med et inspirerende budskab. Man kan bl.a. se budskaber fra generalautoriteterne, se medlemmer af Kirken over hele verden fortælle om deres tro eller se små historier fra skriften eller Kirkens historie. ■

KONTAKT OS

Skriv til lokalsiderne

Artikler til lokalsiderne »Rundt om Danmark« er altid velkomne. Skriv tydelig afsender.

Nyhedsartikler bør indsendes senest 2 uger efter hændelsen, da der går ca. 3 mdr., før artiklen trykkes. Indsend venligst mellem ca. 75-650 ord af hensyn til den begrænsede plads.

Redaktionen forbeholder sig ret til at redigere og afkorte artiklerne. Offentliggørelsen af tekster og fotos afhænger af deres relevans, kvalitet og den tilgængelige plads.

Redaktør Finn Lykkegaard

E-mail: LiahonaDK@gmail.com ■